

Dr. Máté Bálint

LAJTABÁNSÁG

BEVEZETŐ

Soha nem volt még a Kárpát-Medencében, de még Európában sem olyan államalakulat, mely ilyen rövid ideig létezett volna, és soha nem volt még olyan állam, melyről évtizedek múlva is ennyit beszéltek volna!

Ezen írás Hősökről szól, olyan emberekről, akik közül sokaknak nevét sem tudjuk, de olyan tények szólnak mellettük, mint a Velencei Szerződés illetve annak következménye a soproni népszavazás.

Nehéz ma már elképzelni olyan egységes gondolatot, amely a XX. század első felében e Haza állampolgárait jellemezte. A Hazaszeretet, amely nem csak hangzatos szavakból áll és az igazi magyarok részére csak a Kárpát-Medence területére összpontosul olyan hőfokon nyilvánult meg e keresztény emberek körében, hogy felhagytak napi munkájukkal a megélhetést biztosító háttérrel és harcba szálltak a clemanceau-i döntés megakadályozásáért!

Érdekes: valamennyien keresztények voltak. Mindamelletts persze kihangsúlyozandó, hogy valamennyi igaz Hazafi – kivéve talán az '56-os eseményeket – a keresztény igaz magyarokból tevődik össze az igaz Hazafiak köre. Azok, akiknek a kolhozideológia a jövőkép, nos azoknak minden ami keresztényi: üldözendő.

Ezt átélték szüleink a Rákosi, Gerő, Kádár-korszakban, amikor Péter Gábor féle alakok döntöttek a Haza ügyében.

Persze az már elmúlt, s a mai ifjú kommunista nemzedék nem is sejti mire szavaznak, vagy miről beszélnek, amikor piros szegfűt és vörös csillagot követelnek vissza. Szerencsére akadnak még oktatási intézmények ahol a történelmi igazság a mérvadó.

E körben kell megemlíteni a Miskolci Bölcsész Egyesületet, és a Népfőiskolai kezdeményezéseket.

Ezen intézmények a logika segítségével "rávezetik" hallgatóikat a megfelelő útra, s képzett tanárok segítségével adják közre a valóságot.

LAJTABÁNSÁG

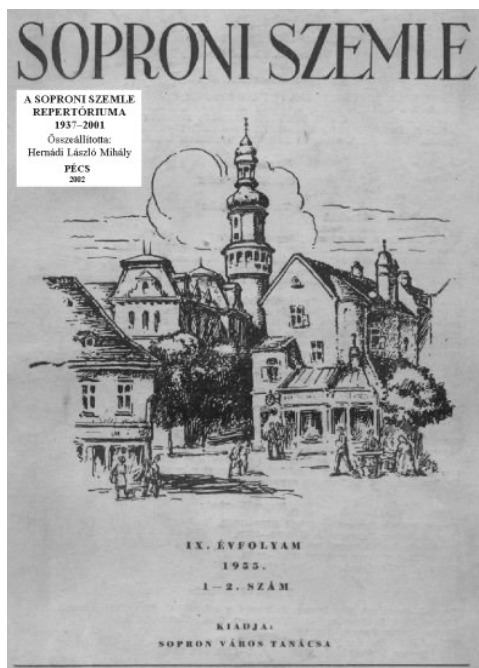

Ma már alig él a köztudatban – a történelemkönyvek lapjairól pedig egyszerűen: hiányzik – ez a sajátos államalakulat, amely roppant nagy jelentőséggel bírt és történelmi nagyságát, ha mással nem is, de azzal fejezték ki áttételesen persze: hogy egy igaz magyar városnak a "CIVITAS FI-

DELISSIMA" azaz a "Hűség Városa" címet adományozták. Ez a város: Sopron.

Persze ehhez a címhez sok harcnak kellett lefolynia, sok képletes és valóságos csatát kellett megvívni úgy a csatamezőkön, mind pedig a tárgyalóasztalok mögött egy nemzetközi megállapodás keretében.

Messzire kell visszamenni az időben e tények megvilágításához egészen az első világháború befejezéséig. A nagybetűs történelem még ma sem olvasható a könyvek lapjain, s mint a morzsákat úgy kell összeszedni azokat a ma már elfelejtett eseményeket, amelyek kapcsán nagyon-nagy biztonsággal deríthető ki az igazság!

Lajtabánság. Van olyan ember sajnos nagyon sok, aki e kifejezést – államalakulatot nem is ismeri, pedig az elmúlt év október 3-án múlt 90 éve ezen állam kikiáltásának! Felsőőr /Oberwart/ a település neve, ahol kikiáltották. Vitéz Tótrónai és Blatniczai Prónay Pál Magyar Királyi alezredes volt, aki szabadsapatai élén bevonult oda és a mai Burgenland tartomány e jelentős városkájában eleget tett hazafias kötelezettségének.

Egyébként a Kádári időkben – pontosan 1967-ben – egy film is készült ezen dolgokról, a baj csak két dologban mutatkozott meg:

1. Hiányzott a történelmi hűség, s ha őszinte akarok lenni: a jelmezek kivételével abszolúte nem volt történelemhű, bár az akkori kor olyan kiváló színésze kapta a főszerepet mint: Tomanek Nándor!
2. A másik gond a címmel volt: Imposztorok. Magyarul: galád módon cselekvő alávaló emberek.

Nos a kádári kor "igyekezett" minden történelmi filmet – amely a történelemkönyvekben is szerepelt – elkészíteni, csak a látásmód volt más.

Így aztán azok az alkotások mind a felejthető kategóriába tartoznak, kivételt képeznek talán a Jókai illetve Mikszáth adaptációk.

Ott tartottunk, hogy a vesztes oldalon vettünk részt a háborúban. Nem állhattunk máshová, hiszen egy államalakulatot képeztünk Ausztriával és így "győzött" a német gondolat. Sarajevóban ha nem ölte volna meg egy tüdőbeteg ember – Gavrillo Princip – azt a magyargyűlölő Ferenc Ferdinándot, akkor is keresett volna a Monarchia okot a háborúra Szerbia ellen. Ezen gondolatokkal foglalkozik máskülönbén Báró Eöttevényi Olivérnek az 1929-ben megjelent könyve is! Ferenc Ferdinánd gyűlölte a magyarokat, s ezt olyan apróságokkal is tetézte, hogy egész életében nem tanult meg magyarul! Pedig még nagybátyja a kissé kótyagos elméjű Ferenc József is tudott néhány szót szép nyelvünkön. Igaz a monda szerint az évekig tartó latin tanulásából is csak egy mondat maradt meg benne élete – pedig 86 évig élt – végéig s ez a mondat a Viribus Unitis. Nem is mondat, hanem mindössze: Egyesült Erővel. A Flotta zászlóshajója is kezdetben e nevet viselte.

A háborút tehát a csatatereken elveszítettük, de a tengerünkön az Adrián nem! Ott a Hadiobogót nem érte szégyen, s Horthy mint a Flotta-parancsnok – 1918. november 1-től altengernagy – erre élete végéig jogosan volt büszke!

Megfáradt és enervált csapatok járták az országot, szabálytalan alakzatokban néhol rabolva-fosztogatva próbált a szétszéledt – de nem vert! – sereg hazajutni. Sokan egészen a Szibériai területről jöttek haza.

Sajnos rossz, hazaáruló gondolatokkal telítve jöttek sokan. Oroszországban bolsevik uralom volt, s e boszorkányjel égisze alatt – az ötágú csillog a boszorkányság jele – tértek vissza otthonaikba.

Talán ez vezette odáig a "vörös gróft" Károlyi Mihályt, hogy forradalmat szítson az amúgy is legyengült gazdaságilag megromlott országban.

Képzeld el a Kedves Olvasó, hogy igaz még csak pár ezren, de már itt voltak a Hazában a komcsik akkor, mikor oláhok dúlták fel pest legszebb részeit, a csehek megszállták a mai Szlovákia területét és az osztrákok is bevonultak még

Sopronba is! A Délvidéken megjelentek a szerbek és az ANTANT segítségével egészen Szegedig alkították ki a demarkációs vonalat. Mindenfajta színes bőrű katonák masíroztak nap-mint nap a Fogadalmi Templom előtt!

Kilátástalan helyzet volt. Pesten komcsik, az ország megszállva.

MÉG MINDIG EGY ELŐTÖRTÉNET

Előjöttek a bolsevikok és kikövetelték maguknak a Hatalmat. Kun Béla, Garbai Sándor – egy félig analfabéta munkás –, és a dolgozni nem szerető cselédség előjött és megcsinálta a Tanácsköztársaságnak nevezett, de soha egyik állam által el nem ismert államalakulatot. Keretlegények – verőemberek – járták az országot vonaton Szamuely Tibor, Cserny Jóska és bandája és úgynevezett ”rendet” teremtettek. Halálra vertek embereket, felakasztottak sokakat, vagy megnyomorítottak. Először mutatta meg igazi arcát a munkáshatalom!

A KORMÁNY

Az, hogy nem volt rend bizonyítja a tény, hogy volt még – igaz szétszóródva – de rengeteg katona a Honban, s ezeknek – mintha nem lett volna vége a háborúnak – gondolataik támadtak... Ezen gondolatok egyike volt – s ehhez az ANTANT segítségére sietett szegény magyaroknak – Bécsben illetve Aradon egy Kormány egy önálló Magyar Kormány létrehozása. Először nem is kormány, hanem csak Anti Bolsevista Comite néven szerepeltek a történelem lapjain, illetve magában a történelmi eseményekben. Később Károlyi gróf – nem a Mihály! – összefogta ezen gondolatok hirdetőit és Aradon már mint Kormány szerepeltek. A Fővezér később Hadügyminiszter Horthy volt. Ez a vén tengeri medve, aki roppant nagy politikai pályát futott be, s aki kiváló sportember volt – lovaglás, vadászat, vitorlázás terén – s akinek politikai háttere is rendelkezésre állt, hiszen 1912-ben ő vezényelte az angol, francia, magyar hajóhadat a Boszporusznál. Összefoglalva a Flottatüntetési parancsnoka volt. A aki a Saida nevű gőzös parancsnokaként távol-keleti útja során királyok-

kal rádzsákkal érintkezett nem beszélve azon apróságról, hogy mint több nyelven beszélő tengerésztiszt 1909-1914 között Ferenc József egyik szárnysegédje volt – neki tábornok –, aki ismerte a hadviselést és a politikai életet egyaránt! Nem irodakatona volt, hiszen az 1867-es Otrantói győzelem legalább akkora nevet szerzett neki, mint a Lissa szigete mellett 1867-ben győztes elődjének William Tegethofnak. Mellesleg ez utóbbinak a szobra még mindig megcsodálható Bécsben annak ellenére, hogy dán származású volt mégis Ferenc József Flottájában szolgált!

I. Ferenc József

Nos Horthy tehát Fővezér, majd pedig Hadügyminiszter lett, s így gyakorlatilag a maradék haderőt ő fogta össze, illetve önkéntesek segítségével két-háromezer főből álló kisebb hadsereget szervezett. Fegyver nem volt elegendő viszont Szegeden voltak fegyverraktárak... melyekből – megint csak elsősorban a franciák elnéző magatartása segített – lehetett rekvirálni.

Szeged tehát Bécs és Arad után a másik, de ez már valós központ volt a Nemzeti Hadsereg – magukat így nevezték – felállításához!

SZERVEZKEDÉSEK VIDÉKEN

Közben azért a vidék is szerveződött! A Bács-Kiskun megyei öreg Héjjas kúrián Héjjas Iván tartalékos főhadnagy és a környékbeli parasztok,

cselédek – mind katonaviselt emberek – megelé-
gelték a románok fosztogatásait és önszerveződő –
irreguláris – alapon csapatokat szerveztek. Magu-
kat Rongyos Gárdának – nem tévesztendő össze
Komját Aladár versében megnevezett rongyos gár-
dával – nevezték, és 2010-ben még mindig név
nélkül!/ jelent meg róluk egy könyv, melyben
összefoglalva olvashatók cselekedeteik! Talán a
sok fegyverekvirálás mellett az a legnagyobb
fegyvertény, melyet 1920-ban elkövettek, hogy
Erdélyből hazaterelték – igaz nagyon véres harcok
árán – az Állami Ménest. A románok ugyanis ak-
kor is azt gondolták, bármit megtehetnek Ha-
zánkkal, hiszen a vesztes oldalon fejeztük be a
háborút. Így aztán ne maradjon nekünk semmi.

Két jelentős személy ezidáig Horthy mellett –
Prónay Pál, illetve Héjjas Iván – akiknek a főcí-
mekben szereplő Lajtabánság megalapításában
oroszlán részük volt, de Kárpátalja megszállásá-
nak előkészítésében is 1940-ben!

Héjjas Iván főhadnagy
(A Rongyos Gárda vezére)

Prónay Pál és Ostenburg-Moravek Gyula

1963-ban megjelent egy könyv melyet Prónay
Pál Naplójából ollózott össze a szerkesztő és el-
rettentő példának szánta a jövő nemzedék szá-
mára. Nos, ennek a könyvnek a címe: A határban
a halál kaszál, fejezetek Prónay Pál naplójából.

E sorok írója mintegy negyedszázada a zsidó
származású jogász kollégájától kapta kölcsön a
könyvet, majd igazán tulajdonosává ezen eszten-
dőben sikerült lennie. Személyes vélemény: egy
korhű igazi hazafi cselekedetei vannak felsorolva
és csodálkozom, – bár Gróf Pálffy-Daun Aimével
kötött házasságából gyermekük nem született Pró-
nayéknak, – hogy a leszármazottak oldalági ro-
konok miért nem tiltakoztak illetve tiltakoznak
Prónay jelenleg is negatív személyként történő be-
állításán!!

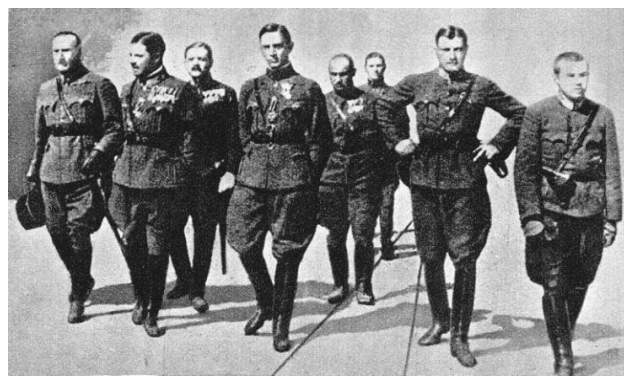
Ludovika Akadémiát végzett harcedzett
Kecskeméti huszártiszt volt, aki nem sajnálta vé-

rét ontani a Hazáért, s a háború után is megmu-
takoztak kiváló harci és szervezői képességei
ezen katonának. Horthy saját maga kérte fel a
tishti különítmények megszervezésére, illetve fel-
szereléssel történő ellátás biztosítására. Szegeden
laktanyát szerzett a bevonuló tiszteknek, fegy-
verrel, munícióval látta el őket, illetve közremű-
ködött diplomáciai úton abban is, hogy az
ANTANT engedélyezze a vörös terror után a Duna
mentén egészen a Dunántúl középső részéig tör-
ténő előrenyomulásukat!

Fáradhatatlan katona volt, akinek még arra is
volt gondja, hogy személyes testőrséget állítson fel
Horthy mellé, s erre a posztra a ma még mindig
szintén negatív színben feltüntetett royalista gon-
dolkodású csendőrőrnagyot Ostenburg-Moravek
Gyulát tette.

Később Ostenburgnak a királypuccsok idején
még nagyon jelentős szerepe lesz, és kitűnik ezen
nyalka férfiből a hazafi, és nagy jelentőséggel bír
még Horthynak a Pestre történő bevonulásakor,
továbbá a Kormányzóválasztáskor!

/:Van még egy irodalmi emlékem, amely csak
annyiban tartozik a tárgyhoz, hogy az első világ-
háborúról szól egy romantikus keretbe foglalva és
1938-ban egy falumbeli – rudabányai református
lelkész írta. A címe: Miskolctól Prágáig. Azóta
sem adták ki újra, mert úgymond irredenta. Igen,
mint Somogyvári Gyula művei, melyek most ismét
olvashatóak.:/

Ostenburg-Moravek Gyula (balról a második)

Horthy igazán színtre lép!

Még mindig vegyes a történészek Horthy
megítélése! Király nélküli királyság kormányzója
volt csaknem negyedszázadig. Kétségkívül igaz
egy tábornoki rangig eljutó, élete delén járó sze-
mély, akinek a hazaszeretet mindennél fontosabb.

Az első hívó szóra csatasorba áll és megvalósítja elképzeléseit, ha bármilyen akadályt gördítenek elé. Ilyen személy volt a későbbi Kormányzó.

Vitéz Nagybányai Horthy Miklós Altengernagy

Cselekedetei Őt igazolták, a hálás utókor pedig 1993-as kenderesi újratemetésén nem semmiért képviselte magát olyan nagy számban.

Horthy tehát hajlott a hívó szóra és otthagynya civil életét, ismét magára öltötte tengerészi öltözetét és Aradra majd pedig a Kormányt követve Szegedre ment. Már akkor érezte: szükség van rá, hogy legalább egy része megmaradjon e Hazának, mivel martalócok veszik körül, s mindenki szeretne egy részt magának, mint a rablók a koncból.

Fenekedtek a háborúban hősnak cseppet sem nevezhető csehek Északról, Keletről a hasonló, de még inkább kétszínű politikát folytató románok, és a világ lustáinak bármikor kikiáltható szerbek Délről.

Na persze az osztrák "sógorok" sem voltak alábbvalók, hiszen Sopront már németül hívták Ödenburg volt a neve, és igényt tartottak a Fertőtő környékére – sajnos ez utóbbit meg is kapták, de még most sem tud senki észszerű magyarázatot adni arra: miért? – és persze annak is új nevet adtak bár németül semmi értelme nincsen a Neusidler see névnek, talán a tó mellett található egykori magyar falu Nezsider ihlette meg e népséget!?

Horthy tehát beköltözik kíséretével a Tisza-Szállóba és naponta 12-14 órát tárgyal, szervez, intézkedik s egyáltalán: készül a jövőre. Sötét, de

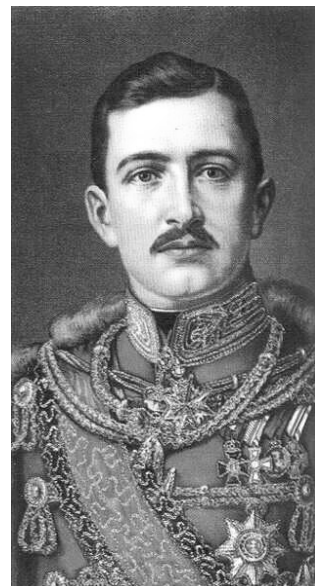
legalábbis körvonalazatlan még ez a jövő! Félelem az országban vörös terror után románok a Honban, akik melleleg az új határokat – maguk részéről – a Tisza vonaláig képzelik el. Évtizedekkel később e valós történelemmel nem rendelkező és még saját eredeti nyelvét is a rómaiaknak behódolva elfelejtő népség ugyanezen gondolatokkal jött elő...!!!

A katonák közben Szegedre menekülnek, hiszen ott látják a jövőt a jövő Magyarországot! Ezrével vannak immáron, s az indulási parancsra várnak a Fővezértől. A parancs azonban késik, s ezért a franciák enyhén szólva is kétszínű magatartása az ok!

Nehéz felfogniuk egy pár dolgot:

1. A háborúnak vége
2. Ez nem az ő országuk
3. Önálló államot kell létrehozni, s ebben ők akadályozó szerepet töltenek be!

A "Tigris" becenévre hallgató Clemenceau megtalálta párját Masaryk cseh politikus személyében és mindketten adják a megfontolt politikust. Az idő pedig sürget, hiszen a Svájcba menekült IV. Károly király szeretne visszatérni az országba és elfoglalni a trónt. Ez hallatlan cselekedet, de aminek viszont alapja rengeteg dezinformáció! Gyorsan "megalakult" a Kisantantnak nevezett operettfigurákból alakult cseh-román-délszláv szövetség és azonnal tiltakozott a király visszatérése ellen, egyben fenyegetve Horthyt, hogy megszállják a maradék Hazát!

IV. Károly (Ferenc József utódja)

Horthy viszont jól informált és több nyelven beszélő katona – még nem politikus – aki rengeteg türelemmel rendelkezik és még annál is többet "kilincsel". Minden cselekedete csak a Honért van, és végül eléri célját, zöld utat kap a nemzeti Hadsereg és elindulnak.

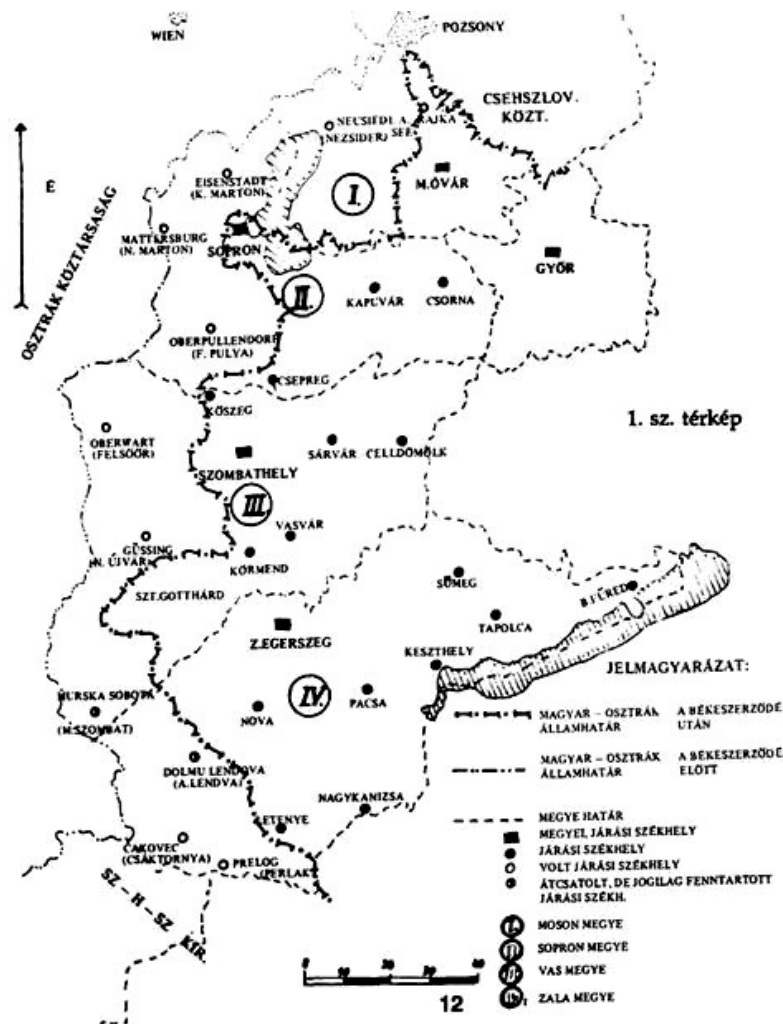
A Fővezér repülővel megy utánuk később, hiszen a Hadsereg létszáma útközben is hiába gyarapodik, csak gyalog indulnak el. Így is naponta 40-50 kilométert tesznek meg. Igaz az is, hogy rekvirálnak lovakat, de mégsem elég gyors az előrenyomulás. Ekkor lépnek színre Héjjas emberei, akik már vannak vagy ötvenen és jobb belátásra kényszerítik a románokat, mint felesleges embereket e Honban. Magyarul átkergetik őket a Tiszán, később pedig úgy a politikai döntéseknek mind pedig saját gyávaságuknak megfelelően hozzávetőlegesen a mai határok mögé vonulnak vissza. Először persze megbüntetik szegény székelyeket, akik ugye mindig is magyar érzelmekkel bír-

tak történelmünk során, hiszen magyarok még ma is. Csak – sajnos – idegen állam polgárai!

Héjjasék tehát biztosítják az utat és a Hadsereg eljut egészen Dunaföldvárig, Horthy repülőn Siófokra megy és a meglepetés erejével csapnak le emberei a renitens csőcselékre, akik gondolatai a kommunista sületlenségekkel vannak megfertőzve.

A legkeményebb eszközök bevetése is engedélyezve a van, s Prónay él is a lehetőséggel. Ekkor már Észak-Nyugaton feltűnik a segítség Lehár Antal – a híres zeneszerző fivére – ezredes személyében. Ő haláláig királypárti maradt, s elő is segítette IV. Károly 1920. március végi első visszatérését, s az ő katonái biztosították a dénesfai birtokon történő landolását a királyi pár gépének.

Ostenburg háromszáz csendőrrel megszállja Sopront és környékét, ami azt jelenti: a mai Vas valamint Győr-Moson-Sopron megye letette voksát, s a Nyugat-Dunántúlt nem engedi osztrák kézbe jutni.

Lajtabánság térképe

Kis kitérő:

Az ország, amely átvészelt egy háborút majd két forradalmat mindezt hat év alatt, még megnyomorítva is igazát keresi, s a harcot nem adja fel! A magyar katona, a magyar szellem, a magyar ember ilyen. Talán azért is van annyi nemzeti és nemzetközi olyan ember, akinek találmánya, tudása, kitartása elősegítette a világot, és előrelépések történtek az élet valamennyi területén!

Kevés olyan jelentős dolog van a világon melynek megvalósításához, ha csak morzsányival is, de magyar ember ne járult volna hozzá! A zene, a művészetek és a tudomány, valamint az ipar területeire gondolok!

Visszatérve tehát Horthy 1920-ban egy bizonyos féle pálforduláson esett át. Érezte az erőt, amely képessé teszi a Haza jövőképeinek kialakításához, de harci cselekményekbe nem bocsátkozott idegen hatalmak hadseregeivel! Engedte a Kisantant létrehozását – bár túl sok beleszólása nem lett volna a megalapításba – de nem engedte a Királyt a visszatérni a trónra. Emlékirataiban erről azt nyilatkozza: korainak tartotta a visszatérést. Lehet neki volt igaza.

Mégis tesz lépéseket – igaz csak a Nyugat-Dunántúlon – Sigrayt kinevezi kormánybiztosnak, megfelelő katonai háttér a már említett Lehár és Ostenburg csapatok jelenléte!

Ekkor azonban baj történik: a hűséges alattvaló Prónay érzi, hogy jelenlétére Horthy környezetében nincsen nagy szükség, s mivel egyébként is királypárti – így meglátogatja előbb törzskarával később engedélyt kérve: különítményeivel Soproni barátját Ostenburgot. Szabadcsapatokat szerveznek, akiknek élére a jóval korábban már említett: Héjjas Iván áll.

Mindezt persze megelőzi a Magyar Történelem Gyásznapja. A háborúban egyáltalán nem vitézkedő franciák holmi Masaryk-féle figurákra hallgatva összekovácsolják nekünk Trianont. 1920. június 4. Szégyen a magyarságra nézve, de szégyellje magát az, aki olyan botorságokat állít, hogy a Ronyva hajózható... Gondolom papírhajóval, amit gyerekek hajtogatnak. Persze ezt Masarykéék állították és még egyéb blódségeket.

Apponyi gróf több nyelven is érvelt, de semmi értelme nem volt, hiszen a végkifejlet ismert, de az már kevésbé, hogy mindez jó előre elő volt

készítve. Mindegy volt tehát mi magyarok mit nyilatkozunk, az országot a martalócok szétszedték, s bár megvalósult az "egységes Európa" már soha többé nem lesz Nagy-Magyarország!!!

Ez volt egy további ok, indíték, lökés, inspiráció bárminek nevezhetjük, hogy a Rongyos Gárda elindította harcosait Északnyugatra. Legalább a Dunántúlnak ez a szeglete ne vesszen el!

Vitéz Tótrónai és
Blatniczai Prónay Pál
"A Lajtabán"

LAJTABÁNSÁG LÉTREJÖTTE

A szabadcsapatok elsősorban alföldi katonaviselt parasztemberek, akik között nagyon-nagy tekintélye van Héjjas Ivánnak. Ő egyébként az akkor még gyerekcipőben járó gerillaharcmodort fejlesztette tovább. A szkipetárok földjén az albán szabadcsapatoknál harcolt 1912-ben és továbbfejlesztette a hirtelen rajtaütésszerű támadásokat, a kisebb 15-20 főből álló gyorsmozgású ugyanakkor roppant hatékony alegységek-rajok meglepetésszerű harcmodorát. Képes volt arra, hogy bármikor megtévessze az osztrákokat, hátuk mögé vonulva szemből és hátulról egyszerre támadott meg jelentős létszámfölényben levő katonaságot és kényszerítette őket vissza a Lajtán túli területekre!

Igen a Lajta volt az ősi határ – ha úgy tetszik ezeréves határ – melyet az osztrákok átlépve megszállták egészen Sopronbánfalváig, illetve a délebbi részen Felsőőrig. Már akkor magukénak vallották azon területet melyről a későbbiekben a Velencei Egyezmény illetve ennek hatására népszavazás döntött.

Állandósult a harc a magyar irreguláris és az osztrák reguláris hadsereg között. Folyamatosan behatoltak Héjjas emberei azon területekre me-

lyek már Ausztriához tartoztak, de a Gárda még magyarnak tartott. Volt eset, amikor vonaton felfegyverkezve – pisztoly, puska, géppuska, aknavető és kézigránátok – mentek egészen Bruck-ig a rongyosok, és ott magaslati pontokat szálltak meg! A háttérben már nem volt ott Sigray kormánybiztos, mert időközben leváltották, de Ostenburg emberei még igen. Törvényen kívül voltak ezen szabadcsapatok, akiket maga az 1920. március 1-én megválasztott Horthy Kormányzó is egy ideig elnézően szemlélt, de 1920 nyarára, ha úgy tetszik számára is csak nyűg volt mindez. Az osztrák hatóságok állandóan tiltakoztak a harcok illetve a behatolások miatt, és nehezen lehetett lecsendesíteni őket.

Kezdett kibontakozni egy nemzetközi konfliktus, ugyanakkor viszont a Haza két megyéje nem engedett a 48-ból. Pedig még Lehár ezredest is leváltották, aki a menekülést választotta a Honból.

A Király most már jobban tájékozódva figyelte az eseményeket és várt mindeközben a megfelelő pillanatra. A mai Burgenland Tartomány nagy részét magyar szabadcsapatok felügyelték és Ostenburg csendőrei pedig nem engedték be a mai Győr-Moson-Sopron és Vas megyék területére a már legitim Kormány embereit.

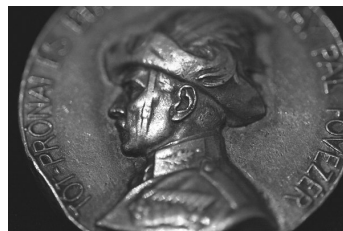
Európa nagyhatalmai mindeközben figyeltek s készültek legalább diplomáciai úton beavatkozni. A Szövetséges Ellenőrző Bizottság vezetője az angol Clark tábornok – a Hídepítő unokája – szorosán tartotta a kapcsolatot a Kormányzóval, de másik oldalon Prónay mögött még ott állt a leváltott Sigray kormánybiztos...

Prónay és létrejött külön kis Kormányára döntött: önálló államalakulat létrehozása! Elszakadás a hazától, amely nem ismeri el harcaikat, eredményeiket, s amely ha úgy tetszik nemkívánatos személyeknek nyilvánítja Őket.

Meg kell és meg is lehet érteni az alezredest, hiszen ő elsősorban a Királyra esküdött fel s nem Horthyra. A soproni eskütételen sok magyar csendőr nem tette le az esküt, hiszen a Király még élt és Magyarország államformája továbbra is királyság Monarchia volt!

Érdekes helyzet, melyben mint egy sakkpartiban patthelyzet alakult ki. Mindkét oldalon magyarok, mindkét oldal a Haza felemelkedését akarja, de más-más eszközökkel!

Prónay tehát lépett. Önálló államot hozott létre melynek neve: Lajtabánság volt, s amelyet 1920. október 3.-án Felsőőrön kiáltottak ki pontban déli 12 órakor. Sírás, üdvivalgás volt a háttérben túlra szorult hazánkfitai között és a búrkalapot viselő Népfelkelő-Rongyosok között. Korai volt az öröm.

A Lajtabánság emlékérem (Prónay Pál Arcképével)

Mindenki tudja, hogy egy állam akkor jön létre, ha más államok elismerik önálló államalakulatként. Nos, ez Lajtabánság tekintetében is így volt, hiszen hiányzott a nemzetközi elismerés. Még az Anyaországi elismerés is mellőzésre került! Prónay az általa saját pénzen veretett – és ma a numizmatikusok körében nagy népszerűségnek örvendő és nagy értéket képviselő – Lajtabánság emlékérmét Horthynak is felajánlotta személyesen járva a Várban, de a Kormányzó ezt elutasította mondván: nem jogosult rá...

Érdekes egy politikus megnyilvánulás akkor, amikor MÁST vártak el tőle. Nem elismerést, de talán mégis valami hasonlót.

Nem tudni, hogy a Kormányzói Kabinetiroda Vezetője Keresztes-Fischer vagy az angolok esetleg az olaszok kezdeményezték-e de mindenesetre a történet érdekes végkifejletéhez jutott. A Szövetséges Ellenőrző Bizottság vezetője javasolta a velencei tárgyalásokat, melyre hamarosan sor került és döntöttek megint a nagyhatalmak ismét a fejünk fölött, de mégis Horthy rábólintásával. Persze csak azután bólintott a Kormányzó is, miután 1920. október végén ismét megjelent az országban IV. Károly Király, pontosan Mindszent előtt és most már katonaság jelenlétében!

Szégyenfolt magyar-magyar ellen Budaórsnél harcolt és a jó harci morállal, de rossz fegyverzettel ellátott Népfelkelő-Rongyosok veszítettek.

Ez volt a pont az i betűre! A Királyt előbb Tihanyba az Apátságba szállították, majd hajón illetve tengeralattjárón Madeira szigetére ahol három év múlva elhunyt. Egyes feltételezések szerint megmérgezték a hivatalos verzió: spanyolnátha.

Ezután jött a híres velencei Egyezmény, amely kimondta, hogy Sopron és környéke népszavazással döntse el Ausztriához, vagy Magyarországhoz szeretne csatlakozni. Az eredményt mindenki ismeri. Azóta Sopron a "Hűség Városa". Méltán!

Még egy érdekesség: 2010. október 3-án megemlékeztek igaz magyarok Felsőőrön Lajtabánság kikiáltásának 90-ik évfordulójáról. Másnap a kis emlékművet megrongálták valakik...

E kis dolgozatot ajánlom a történelem igaz soraikat megismerni vágyó magyar embereknek, a Miskolci Bölcsész Egyesületnek és nem utolsósorban Prof. Dr. Eva-Maria Barki Asszonynak!

Gelsei Bíró László: A Habsburg Ház bűnei

Eöttevényi Olivér: Ferenc Ferdinánd

Prónay Pál: És a határban a halál kaszál

A Rongyos Gárda harcai

Zsiga Tibor: Horthy ellen a királyért

Horthy Miklós: Emlékirataim

Csonkaréty Károly: Haditengerészek és folyamőrök a Dunán

Somogyvári Gyula: És mégis élünk

A felsőőri emlékmű még a megrongálás előtt